

Recep Maraşlı: Türkiye'nin Kafkasya Macerası

Posted on 04/10/2020

Bugün yaşanan gelişmelere göre Azerbaycan-Ermenistan arasındaki Dağlık Karabağ çatışması yeniden alevlendi. Bu sefer diğerini test etme, dünyanın tepkilerini ölçme amaçlı ateş-kes ihlalleri, küçük çaplı çatışmalar değil savaşın kaldığı yerden canlandırılmaya çalışıldığı görülüyor. Azerbaycan'ın açıklamaları bu niyeti ortaya koyuyor. Ermenistan'ın bulunduğu pozisyon itibarıyla savaşı yeniden başlatmak ve saldırıya geçmek için hiç bir nedeni ve çıkarı yok. Çünkü mevcut statükodan Ermenistan değil Azerbaycan şikayetçi.

1993-94 savaşından Azerbaycan büyük bir yenilgiyle çıkmıştı. Geçen zaman içinde savaşın rövanşını almak Azerbaycan'ın "milli davası" haline geldi. Petrol gelirlerinin büyük kısmını dökülen ordusunu modernize etmek ve silahlanmak için harcamaya ve diplomatik taraftar toplamak için rüşvet dağıtmaya ayırdı.

AKP iktidarının Kürt sorununda olduğu gibi Ermenistan ile ilişkilerde de diyalog ve çözüm aramaktan çıkıp savaş ve saldırganlığa dönmesinden sonra Kafkasya'da bu doğrultuda mayınlar döşediği bir sır değil.

Ermenistan'a uygulanan ablukayı daha da sıkılaştırmak için Gürcistan üzerinde ekonomik ve politik nüfuz kullanma politikasına ağırlık verdiği biliniyor.

Ne var ki Kafkasya'daki çatışmaların kilidi Rusya'nın elinde ve Ermenistan'ın dış politikası bu nedenle adeta Rusya'ya mahkum... Onun çıkarlarına ters bir adım atma olanağı yok.

Bu bakımdan Ermenistan'ın kendi inisiyatifiyle Azerbaycan'la bir savaş başlatma ihtimali sıfırdır; bu ancak savunma savaşına girmekten başka yol kalmadığında mümkün olabilir.

Haliyle Kafkasya'da alevlenen savaşı konuşurken Rusya'nın pozisyonunu ve Türkiye-Rusya ilişkilerini dikkate almaksızın hiçbir çözümlene yapılamaz.

Karabağ'da yeni bir savaşın tezgahlanması uzun zamandır Türkiye'nin her cephedeki saldırgan ve yayılcı politikasına paralel olarak hazırlanan bir şeydi. Bunun şiddeti, yakın veya uzaklığı Türkiye ve Rusya'nın Suriye'de ve Libya'da çakışan veya çatışan çıkarlarına göre dengeleniyor.

TC zaten uzun zamandır Karabağ konusunu kaşıyor, kamuoyunu hazırlıyordu.

Öyle ki saldırıyı güya durup dururken Ermenistan başlatıyor ama Saray basını ne hikmetse başlarında miğferleriyle hazır kıta sınırlarda canlı yayına hazır bekliyorlar!

Dolayısıyla Azeri-Ermeni savaşının provoke edilmesini Türkiye'nin Rusya'ya bir mesajı olarak okumak yanlış olmayacaktır. TC'nin Rusya'ya söylediği şey: "Eğer Suriye, Rojava, Libya ve Akdeniz'de beni çok sıkıştırırsan benim de senin canını sıkmak için elimde kozlarım var. Kafkasya'yı yeniden ısıtabilirim!" demektedir.

Bu hamle herhalde Türkiye-Rusya yakınlaşmasından hiç de hoşlanmayan NATO için de tercih edilir bir durumdur.

Uzun zamandır kendi sınırlarından uzakta ve askeri gücüyle politika yapan ve Türkiye'yi etkisi altına almaya başarmış olan Rusya için herhalde bu arzulanabilir bir şey değildir.

Şu halde sonuç olarak Türkiye'nin Doğu Akdeniz'de pek bir olumlu sonuca ulaşmayan kabadayılığından sonra giriştiği Kafkasya hamlesinin akıbeti Rusya'nın tavrına bağlıdır. Bu da muhtemelen Türkiye'nin elinin Suriye'de gevşetilmesi, özellikle de Kürdistan'a dönük saldırı politikasında kendisine koşulsuz destek vermesi olabilir.

Fakat unutulmamalı ki birbirileriyle rekabet etmek için ABD, Rusya ve AB, Türkiye'nin yayılcı, neo-Osmanlıcı politikalarını yemledikleri sürece onun dizginlenemez bir canavara dönüştüğünü görmeleri gerekir.

Savaş ağaları, uluslararası silah tekelleri şüphesiz bu "Yeni Türkiye"den çok memnundur. Peki ya savaşlardan, kırımlardan, zulümlerden etkilenen. canını, malını ülkesini kaybedip mülteci haline gelen milyonlarca insan?

Kaynak: noktahaberyorum.com